

[Iver Poulsen.]

sig en tidligere udtalelse af den højtærede statsminister i retning af, at den direkte beskatning næppe lader sig skrue højere op, ligger det nær at antage, at denne lettere adgang til at ændre forbrugsbeskatningen også i opadgående retning vil være stor en fristelse for en finansminister, der kan bruge ubegrænsede pengemidler. For selv om skatteyderne naturligvis vil føle en drejning af forbrugsskatteskruen, vil en sådan skatteforhøjelse hurtigere blive glemt end en skatteforhøjelse, som i tørre tal kan aflæses på skattebilletten. Når skatteyderen har tallene at se på nogle gange om året, kan han bedre følge med i, hvor meget staten afkræver ham, og det anser vi for en fordel.

I aviserne har man kunnet læse forskellige beregninger og formodninger om, hvilken indflydelse de foreslåede forbrugsafgifter ville få på pristallet. Det er således nævnt, at de muligvis ville udløse nye dyrtidstillæg, men da der ikke er levnet os tid til at lade foretage mange undersøgelser, vil jeg gerne spørge den højtærede finansminister, om ministeren kan oplyse noget om dette spørgsmål.

Hvad angår den foreslåede opkrævningsmåde, kan vi helt tilslutte os den storm af kritik, som er fremsat fra detailhandelens side. Vi finder det helt utilstedeligt, at der pålægges detailhandelen så krævende og byrdefulde opgaver som skatteopkrævere, uden at man i øvrigt så meget som tænker på at yde opkræverne et vederlag for det store arbejde. Den foreslåede opkrævningsmåde vil betyde en meget væsentlig forøget arbejdsbyrde for detailhandlerne, i mange tilfælde med en betydelig vederlagsfri forlængelse af arbejdsdagen, og det i en tid, hvor alle andre kræver og får kortere arbejdstid og højere løn. Sådanne kår kan staten ikke være bekendt at byde de handlende, og jeg forstår udmærket købmændenes skuffelse over, at de slet ikke er blevet hørt eller holdt underrettet under forberedelserne af et lovforslag som dette, hvorefter de får en så vigtig, vanskelig og ansvarsfuld placering, at de nu, efter at lovforslaget er udarbejdet og fremsat, med sagkundskabens pålæg kan sige, at de opgaver, lovforslaget pålægger dem, og de krav, der vil blive stillet til dem som skatteop-

krævere, er så store, at de ikke har ringeste mulighed for at blive opfyldt i praksis, hvilket sandelig er en meget alvorlig sag, når man tænker på de alvorlige straffebestemmelser, forslaget indeholder.

Opkrævningsmåden vil kræve et meget stort og kostbart administrations- og kontrolapparat, og jeg forstår godt, at detailhandlerne med gru mindes besættelsestiden ved tanken om forslagens bestemmelse om, at toldvæsen og politi skal husere i forretningen og på lageret efter regler, som fastsættes efter forhandling mellem justitsministeren og finansministeren, som endog kan idømme bøder.

Jeg vil lige omtale en enkelt detalje i lovforslaget. Det drejer sig om de i lovforslagets § 44 foreslåede ændringer i lov om forbrugsbegrænsende foranstaltninger. Det bedste, der kan siges om lovforslaget, er måske den foreslåede ophævelse af den lede tøjskat. Man har givet løfte om en aftrapning af denne skat, men hidtil er det blevet ved løfterne. Nu foreslås skatten ophævet med ét slag og med tilbagebetaling af erlagt afgift for afgiftsberigtigede varer. Det er en meget bedre løsning end aftrapning, som under hele aftrapningsperioden ville skabe uro og vanskeligheder for hele tekstilbranchen. Hvad enten det skal ske i forbindelse med dette lovforslag eller separat, så bør tøjskatten afskaffes nu både af hensyn til forbrugerne og af hensyn til tekstilbranchen, som må have et rimeligt krav på, at der nu bliver ro om og stabilitet i tekstilhandelen.

I denne forbindelse vil jeg gerne spørge den højtærede finansminister, om der kan gives en rimelig begrundelse for, at gultæpper og tæppestof i modsætning til alle andre tekstiler fortsat skal belægges med en afgift på 20 pct. i engrosledet og derefter med den foreslåede omsætningsafgift. Vi finder det urimeligt, at så udprægede nyttegenstande som gultæpper skal beskattes i klasse med luksusgenstande som radio og fjernsyn. Vi anser den forskelsbehandling, som tæppebranchen er udsat for i forhold til den øvrige tekstilhandel, for ganske meningsløs og håber, at afskaffelsen af den særlige afgift på 20 pct. på gultæpper må blive et af resultaterne af det kommende udvalgsarbejde.

Som sagt ønsker vi gerne de direkte skat-